

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **J. V.**,,, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 08, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne, 26. 2. 2015 č. j.:

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí vydaném Ministerstvem práce a sociálních věcí dne 26. 2. 2015, č.j....., kdy žalovaný rozhodl tak, že zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR- krajská pobočka ve Zlíně č.j. ZLA-12939/2014-I.EZ-ŠU-Ž ze dne 30. 10. 2014 a toto rozhodnutí potvrdil.

Pokud jde o rozhodnutí Úřadu práce, ten rozhodl tak, že dle ust. § 30 odst. 2 písm. c/ a odst. 3 zákona o zaměstnanosti vyřazuje žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 25. 9. 2014 a to pro neposkytnutí součinnosti při vypracování individuálního akčního plánu bez vážného důvodu.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad práce uvedl, že dne 11. 2. 2014 žalobce požádal o zprostředkování zaměstnání a na základě této žádosti byl zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání. Byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání. Dle § 30 odst. 2 písm. c/ zákona úřad práce vyřadí uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání, jestliže bez vážného důvodu neposkytne součinnost při vypracování individuálního akčního plánu, a to v termínech stanoveným úřadem práce (§ 33 odst. 2 zákona).

Dne 25. 9. 2014 se žalobce dostavil na Úřad práce na plánovanou kontaktní schůzku, protože ke dni 25. 9. 2014 byl v evidenci uchazečů o zaměstnání déle než 5 měsíců, měl s ním být podle § 33 odst. 2 zákona o zaměstnanosti sepsán individuální akční plán, který slouží ke zvýšení možnosti jeho uplatnění na trhu práce. Žalobce před podpisem uvedl, že individuální akční plán nepodepíše z důvodů nedostatku finančních prostředků, pro které se nemůže dostavovat na kontaktní schůzky a aktivity úřadu práce. Za přítomnosti vedoucí referátu zprostředkování byl s ním sepsán protokol o ústním jednání, který také odmítl podepsat. Téhož dne na Úřad práce podal stížnost ve věci své účasti na dalších schůzkách a aktivitách v rámci individuálního akčního plánu ze dne 25. 9. 2014, kde uvádí, že vzhledem k nepobírání sociálních dávek nemá finanční prostředky na plnění povinnosti uchazeče o zaměstnání a proto je ohrožen na životě. Dne 29. 9. 2014 bylo zasláno žalobci písemné vyjádření vedoucí oddělení zprostředkování a podpor v nezaměstnanosti, kde bylo žalobci sděleno, že podání žádosti o zprostředkování zaměstnání je právem fyzické osoby, nikoli její povinnosti. Pomoc uchazečům o zaměstnání, kterou poskytují úřady práce, vyžaduje od uchazečů o zaměstnání také plnění povinností a spolupráci z jejich strany. Podle § 33 odst. 2 zákona o zaměstnanosti ke zvýšení možnosti uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce slouží individuální akční plán. Obsahem individuálního akčního plánu je zejména stanovení postupu a časového harmonogramu plnění jednotlivých opatření ke zvýšení možností uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce. Uchazeč o zaměstnání je povinen poskytnout součinnost krajské pobočce Úřadu práce při vypracování individuálního akčního plánu, jeho aktualizaci a vyhodnocování, a to v termínech stanovených krajskou pobočkou Úřadu práce a plnit podmínky v něm stanovené. Podle ust. § 30 odst. 2 písmena c/ zákona o zaměstnanosti uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazeče o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestli bez vážného důvodu neposkytne součinnost při vypracování individuálního akčního plánu, jeho aktualizaci nebo vyhodnocování anebo neplní podmínky v něm stanovené. Na oznámení o zahájení správního řízení ze dne 8. 10. 2014, které bylo žalobci vloženo po uplynutí úložní lhůty do schránky, reagoval žalobce tím, že dne 23. 10. 2014 bylo na Úřad práce ČR kontaktní pracoviště Zlín doručeno písemné vyjádření k zahájenému správnímu řízení. V tomto vyjádření žalobce opětovně uvedl, že se pro nedostatek finančních prostředků, protože nepobírá žádné sociální dávky či jiné příspěvky, nemůže dostavovat na další kontaktní schůzky na úřadu práce. Uvedené důvody nelze dle § 5 písmena c zákona považovat za vážné. V závěru uvedeno, že z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, neboť s ním nesouhlasil a zopakoval, že nepobírá žádné finanční prostředky ani sociální dávky, na které má nárok dle zákona o zaměstnanosti. S tím, že úřadu práce je známa jeho životní situace, za kterou odpovídají „svým jednáním, postupem pravomoci úřední osoby“.

Pokud jde o rozhodnutí žalovaného, které je předmětem soudního přezkumu (ze dne 26. 2. 2015), žalovaný uvedl, že dle ust. § 30 odst. 2 písmena c/ zákona o zaměstnanosti úřad práce uchazeče o zaměstnání vyřadí z evidence, jestliže mimo jiné neposkytne součinnost při vypracování individuálního akčního plánu bez vážných důvodů. Dle ust. § 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti se vyřazení provede dnem neposkytnutí součinnosti při vypracování IAP. Ust. § 5 písmena c/ zákona o zaměstnanosti uvádí vážné důvody, jimiž lze nesplnění povinnosti uchazeče omluvit. Žalobce 25. 9. 2014 odmítl podepsat a od úřadu práce převzít písemné vyhotovení IAP, čímž neposkytl součinnost při vypracování IAP a odvolací správní orgán se ztotožnil se závěrem úřadu práce, že nebylo pro toto jednání prokázán žádný důvod.

Odvolací orgán nejprve uvádí, že z ust. § 33 odst. 2 zákona o zaměstnanosti vyplývá, že IAP slouží ke zvýšení možnosti uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce, přičemž se jedná o dokument, který vypracovává úřad práce za součinnosti uchazeče o zaměstnání. Obsahem IAP je zejména stanovené postupu a časového harmonogramu plnění jednotlivých opatření ke zvýšení možností i uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce. Je tedy zjevné, že IAP měl být zpracován v zájmu žalobce, aby usnadnil jeho možnost uplatnění na trhu práce, a současně povinnosti žalobce bylo poskytnout úřadu práce při vypracování IAP součinnost. Tvzení žalobce, že nedisponoval dostatečnými finančními prostředky k zajištění docházky na úřad práce v rámci IAP, zákon o zaměstnanosti neumožňuje zohlednit jako důvod, kterým by byl možno omluvit neposkytnutí součinnosti při vypracování IAP. Odvolatel si musel, vzhledem k poučení o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání, být vědom toho, že zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání přijme povinnosti uchazeče o zaměstnání. V rámci poučení byl informován i o tom, že pokud bude veden v evidenci uchazečů o zaměstnání déle než pět měsíců, bude povinností úřadu práce vypracovat IAP a povinností žalobce bude poskytnout potřebnou součinnost při jeho vypracování. Tím, že žalobce zažádal o zprostředkování zaměstnání a byl na základě této své žádosti do evidence uchazečů o zaměstnání zařazen, souhlasil s uvedenými podmínkami vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, přičemž z povahy IAP, jako prostředku ke zvýšení možnosti uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce, je třeba předpokládat, že s tímto bude spojena nutnost dostavovat se k jednání na úřad práce, a rovněž s touto aktivitou budou spojené určité finanční náklady. Žalobce tedy nemohl počítat s tím, že když bude evidován u úřadu práce déle než 5 měsíců a úřadem práce mu bude nabídnuta spolupráce formou IAP, která má sloužit ke zlepšení jeho možnosti uplatnění na trhu práce, tedy k podpoře účelu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, nebude k vypracování a uzavření IAP přistoupeno jen s odkazem na tvrzení, že žalobce momentálně nedisponuje finančními prostředky potřebnými k dostavení se na úřad práce. Takový postup by byl v rozporu se smyslem evidence uchazečů o zaměstnání. Dále žalovaný uvedl, že jak judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 6 Ads 62/2010-69 ze dne 13. 10. 2010, je v osobním zájmu každého uchazeče o zaměstnání, aby měl vytvořenou finanční rezervu na cestu na stanovené termíny jednání s úřadem práce a proto nemůže nedostatek finančních prostředků představovat vážný důvod ve smyslu ust. 5 písmena c/ zákona o zaměstnanosti. Dále žalovaný uvedl, že odvolateli byla dne 25. 9. 2014, pokud by neodmítl součinnosti vypracování IAP, stanovena povinnost dostavit se na úřad práce za účelem zúčastnění se programu dne 18. 11. 2014, tedy za téměř dva měsíce ode dne sepsání IAP, a jelikož cesta z místa bydliště žalobce do sídla úřadu práce veřejnou hromadnou dopravou stojí cca. 33 Kč, lze spravedlivě předpokládat, že žalobce měl dostatečnou možnost si tento obnos zajistit. K námitce odvolatele dále pak žalovaný uvedl, že pokud žalobce nesouhlasí s postupem úřadu práce ve věci poskytnutí sociálních dávek, musí toto namítat v řízení o těchto dávkách a nikoli v řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, v němž je řešeno porušení povinností uchazeče o zaměstnání žalobcem a nikoli jeho nárok na sociální dávky. Dále žalovaný uvedl, že musí konstatovat, že nebylo prokázáno, že by byl žalobce postupem úřadu práce ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání poškozen na jeho základních právech či existenčních potřebách, diskriminován či že by při postupu úřadu práce došlo ke zneužití pravomoci úředních osob. V dané věci byly splněny podmínky předvídané zákonem o zaměstnanosti pro vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání a úřad práce neměl jinou možnost, nežli žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání vyřadit, což také učinil a postupoval při tom zcela v souladu s účinnou právní úpravou. K žalobci v odvolání namítané návštěvy u lékaře dne 18. 11. 2014 (tedy v den, který byl stanoven v IAP jako den k dostavení se na první aktivitu- motivační program), doložené výměnným listem-poukazem, žalovaný uvádí, že návštěva lékaře dne 18. 11. 2014 nesvědčí o tom, že by žalobce nemohl dne 25. 9. 2014 poskytnout součinnost při vypracování IAP, a to ani s odkazem na

skutečnost, že mu byla stanovena první povinnost v rámci IAP právě na den 18. 11. 2014. I kdyby žalobce již dne 25. 9. 2014 měl návštěvu lékaře na den 18. 11. 2014 naplánovanou (což nebylo nijak prokázáno), by nebylo důvodem pro neuzavření celého IAP, neboť pokud by žalobci bránil řádně prokázaný vážný důvod k plnění dílčí povinnosti stanovené mu v rámci IAP, bylo by žalobci nesplnění této dílčí povinnosti omluveno, ale rozhodně by nemohlo být důvodem, proč by neměl být uzavřen IAP. Byl tedy dán důvod pro vyřazení odvolatele z evidence uchazečů o zaměstnání s odkazem na ust. § 30 odst. 2 písmena c zákona o zaměstnanosti.

S rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 2. 2015 žalobce nesouhlasil, podal proti němu žalobu, v níž zejména poukazoval na tu skutečnost, že úředním osobám bylo a je známo, že žalobce je doposud bez finančních prostředků, že má nárok dle zákona v nezaměstnanosti na sociální dávky a tím i na náklady spojené jako např. platba elektřiny, domovního odpadu, na léky a jídlo atd. Právě to, že žalobce nemá finanční prostředky, mu bránilo podepsat individuální akční plán dostavovat se na úřad práce.

Z připojených správných spisů soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto důležité skutečnosti.

Dne 11. 2. 2014 žalobce podal na úřadu práce Žádost o zprostředkování zaměstnání. V žádosti, mimo jiné prohlásil, že od 7. 1. 2013 dosud nikde nepracoval.

25. 9. 2014 vypracoval Úřad práce ČR- krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Zlín Individuální akční plán ke zvýšení možnosti uchazeče o zaměstnání na trhu práce (§ 33 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů). Individuální akční plán se týkal uchazeče o zaměstnání J. V., nar....., bytem, který je v evidenci uchazečů o zaměstnání veden od 11. 2. 2014. Tohoto dne se na úřad práce, jak ze spisu vyplývá, dostavil J. V. a byl poučen o tom, že uchazeč o zaměstnání je povinen poskytnout součinnost úřadu práce při vypracování individuálního akčního plánu (dále jen „IAP“), jeho aktualizace a vyhodnocování, a to v termínech stanovených úřadem práce, a plnit podmínky v něm stanovené. Důsledkem neplnění těchto povinností bez vážného důvodu je vyřazení uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání; vyřazený uchazeč o zaměstnání může být do evidence uchazečů o zaměstnání znovu zařazen nejdříve po uplynutí doby šest měsíců ode dne vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, a to na základě nové písemné žádosti o zprostředkování zaměstnání osobně podané na úřadu práce. Dále pod bodem III. IAP uvedeno - Jednotlivá opatření ke zvýšení možnosti uplatnění na trhu práce - postup a časový harmonogram jejich plnění.

Uvedeno - Aktivita 1 - Uchazeč se v rámci IAP zúčastní aktivity „Motivační program-Sebeprezentace“ dne 18. 11. 2014 v 8:30 hod., v místnosti č. 315. Pod tímto IAP je podpis pracovníce úřadu práce, pokud jde o uchazeče o zaměstnání, pod tím podpis žalobce není.

Ve spise se pak nachází Protokol o ústním jednání ze dne 25. 9. 2014 sepsaný za účasti pana J. V., pracovnící úřadu práce. Předmětem ústního jednání, jak z protokolu vyplývá, je projednání nepodepsání individuálního akčního plánu dne 25. 9. 2014. Pod tím uvedeno, že J. V. byl seznámen s důvody nařízení ústního jednání. Dále byl poučen o právech a povinnostech účastníka správního řízení a byla mu dána možnost nahlédnout do spisu. Pan V., jak uvedeno, odmítl dne 25. 9. 2014 podepsat aktivitu v rámci individuálního akčního plánu z důvodů, že nemá finanční prostředky pro docházení na kontaktní schůzky a aktivity úřadu práce. Dále uvedeno, že byl poučen o možnosti sankčního vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Pod tím uvedeno rukou pracovníce úřadu práce věc vyřizující, že pan V. se

odmítá pod protokol o ústním jednání podepsat a je uvedeno, že jako svědek byla přítomna jednání vedoucí referátu zprostředkování.

29. 9. 2014 Úřad práce ČR, kontaktní pracoviště Zlín zasílal žalobci sdělení. Mimo jiné v něm uvedl, že podat si žádost o zprostředkování zaměstnání je právem fyzické osoby, nikoli její povinností. Pomoc uchazečům o zaměstnání, kterou poskytují úřady práce, vyžaduje od uchazečů také plnění povinností a spolupráci z jejich strany. Jedině v aktivním a kooperativním vztahu uchazeče o zaměstnání a státu, reprezentovaného úřadem práce, lze dosáhnout řešení nezaměstnanosti. V tomto dopise byl ocitován § 33 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, § 30 odst. 2 písmena c) zákona o zaměstnanosti a uvedeno také, že jestliže bez vážného důvodu uvedeného v § 5 písmena c) zákona o zaměstnanosti, uchazeč o zaměstnání neposkytne součinnost při vypracování IAP, jeho aktualizaci nebo vyhodnocování anebo neplní podmínky v něm stanovené, podle § 30 odst. 2 písmena c) zákona o zaměstnanosti, krajská pobočka Úřadu práce uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí. Nedostatek finančních prostředků- nepobírání sociálních dávek či jiných příspěvků, které žalobce zmiňuje ve svém podání ze dne 25. 9. 2014, není vážným důvodem dle § 5 písmena c) zákona o zaměstnanosti. K finanční situaci nelze přihlídnout, neboť takový postup zákon o zaměstnanosti nepřipouští. Dále uvedeno, že žalobce byl o svých právech a povinnostech vůči úřadu práce dostatečně poučen 11. 2. 2014, kdy obdržel základní i doplňující poučení uchazeče o zaměstnání, což stvrdil svým podpisem.

30. 10. 2014 pak Úřad práce ČR- krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Zlín vydalo rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 25. 9. 2014.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal včas odvolání a k němu připojil zkopírovaný Poukaz k odbornému vyšetření, ošetření, ústavního léčení žalobce, v němž uvedeno „u lékaře“, 18. 11. 2016 a razítko a podpis MUDr. T. M. st., praktický lékař pro dospělé,
.....

26. 2. 2015 žalovaný vydal rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná

Podle § 33 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, v platném znění ke zvýšení možnosti uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce slouží Individuální akční plán. Individuální akční plán je dokument, který vypracovává krajská pobočka Úřadu práce za součinnosti uchazeče o zaměstnání. Obsahem IPA je zejména stanovení postupu a časového harmonogramu plnění jednotlivých opatření ke zvýšení možnosti uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce. Při určování obsahu individuálního akčního plánu se vychází z dosažené kvalifikace, zdravotního stavu, možnosti a schopnosti uchazeče o zaměstnání. Uchazeč o zaměstnání může požádat o vypracování individuálního akčního plánu kdykoliv v průběhu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání. IPA vypracuje krajská pobočka Úřadu práce vždy, pokud je uchazeč o zaměstnání veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, nepřetržitě déle než pět měsíců. Uchazeč o zaměstnání je povinen poskytnout součinnost krajské pobočce Úřadu práce při vypracování individuálního akčního plánu, jeho aktualizaci a vyhodnocování a v termínech stanovených krajskou pobočkou úřadu práce, a plnit podmínky v něm stanovené.

Podle § 30 odst. 2 písmena c) zákona o zaměstnanosti, uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu neposkytne součinnost při vypracování individuálního akčního plánu, jeho aktualizaci nebo vyhodnocování anebo neplní podmínky v něm stanovené (§ 33 odst. 2). Podle § 5 písmena c) zákona o zaměstnanosti pro účely tohoto zákona se rozumí vážnými důvody spočívající v

1. nezbytné osobní péči o dítě ve věku do 4 let,
2. nezbytné osobní péči o fyzickou osobu, která se podle zvláštního právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) ve stupni III. (těžká závislost) nebo ve stupni IV. (úplná závislost), pokud s uchazečem o zaměstnání trvale žije a společně uhrazuje náklady na své potřeby; tyto podmínky se nevyžadují, jde-li o osobu, která se pro účely důchodového pojištění považuje za osobu blízkou,
3. docházka dítěte do předškolního zařízení a povinné školní docházce dítěte,
4. místě výkonu nebo povaze zaměstnání druhého manžela nebo registrovaného partnera,
5. okamžitým zrušení pracovního poměru zaměstnancem podle § 56 zákoníku práce,
6. zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce- krajskou pobočkou Úřadu práce a pobočkou Úřadu práce pro hlavní město Praha při zprostředkování zaměstnání, nebo
7. jiných vážných osobních důvodů, např. etických, mravních či náboženských nebo důvodech vhodných zvláštního zřetele,

Pokud jde o žalobce, ten odmítl součinnost při vypracování individuálního akčního plánu 25. 9. 2014, kdy odmítl podepsat aktivitu v rámci individuálního akčního plánu a to z důvodu, že nemá finanční prostředky pro docházení na kontaktní schůzky a aktivity úřadu práce, přičemž první aktivita byla stanovena na den 18. 11. 2014 v 8:30 hod. na kontaktním pracovišti krajské pobočky ve Zlíně v 8.30 hod.

Soud se ztotožňuje v dané věci jak s názorem Úřadu práce tak žalovaného, které se promítly v odůvodnění jejich rozhodnutí a to s tou skutečností, že neúčast na aktivitách individuálního akčního plánu vypracovaného krajskou pobočkou Úřadu práce ve Zlíně nemůže být ta skutečnost, že žalobce v uvedené době nepobíral žádné sociální dávky, jak sdělil a nemá dostatek finančních prostředků.

Soud zde musí poukázat na tu skutečnost, že to byl sám žalobce, který si podal žádost o zprostředkování zaměstnání u úřadu práce, když jeho Žádost o zprostředkování zaměstnání podaná na Úřadu práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Zlín je ze dne 11. 2. 2014 a žalobcem je osobně podepsánu.

Žádost o zprostředkování zaměstnání je tedy právem uchazeče o zaměstnání, nikoliv jeho povinností, a pokud si občan zažádá o zprostředkování zaměstnání a podporu

v nezaměstnanosti, musí plnit povinnosti, kterému mu ze zákona o zaměstnanosti vyplývají a o kterých byl žalobce řádně úřadem poučen, jak ze správního spisu vyplývá.

Pro uchazeče o zaměstnání, z ust. § 33 odst. 2 zákona o zaměstnanosti zcela jednoznačně vyplývá, že uchazeč o zaměstnání je povinen poskytnout součinnost krajské pobočce úřadu práce při vypracování individuálního akčního plánu, jeho aktualizace a vyhodnocování, a to v termínech stanovených krajskou pobočkou Úřadu práce a plnit podmínky v něm stanovené, což žalobce nečinil. Individuální akční plán krajská pobočka Úřadu práce v souladu s ust. § 33 odst. 2 vypracovala poté, když žalobce byl nepřetržitě déle než 5 měsíců v evidenci uchazečů o zaměstnání.

V tomto směru krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 62/2010-69, na něž poukazuje žalovaný ve svém vyjádření a z něhož vyplývá, že *„je v osobním zájmu každého uchazeče o zaměstnání, aby měl vytvořenou finanční rezervu na cestu ve stanovených termínech jednání s úřadem práce a proto nedostatek finančních prostředků nemůže představovat vážný důvod ve smyslu § 5 písmena c zákona o zaměstnanosti“*.

Žalobce se dostavil na úřad práce 25. 9. 2014, kdy neposkytl součinnosti s vypracováním IAP a kdy mu na den 18. 11. 2014 bylo pouze stanoveno to, aby se dostavil v rámci IAK na akci „Motivační program“ na úřad práce. Žalobce se tedy měl na úřad práce dostavit téměř za dva měsíce ode dne 25. 9. 2014, přičemž, jak žalovaný uvedl, jízdné z místa bydliště žalobce do Zlína činí 33 Kč, tedy jízda tam a zpět by činila 66 Kč a je jistě zcela v možnostech žalobce, aby tuto částku za téměř dva měsíce měl k dispozici a mohl ji využít k jízdě do Zlína na úřad práce na plánovanou schůzku v rámci motivačního programu.

Pokud žalobce v odvolání mimo jiné namítá, že dne 18. 11. 2014 byl na návštěvě u lékaře, soud zde uvádí, že o žádné plánované návštěvě lékaře na den 18. 11. 2014 u úřadu práce dne 25. 9. 2014 nehovořil. Pokud by tento den sdělil, že 18. 11. 2014 se nemůže na schůzku v rámci motivačního programu dostavit, neboť má plánovanou návštěvu u lékaře a toto dodatečně doložil, soud nepochybuje, že takovýto důvod by úřad práce uznal jako vážný důvod pro to, že se na tuto jednu plánovanou schůzku nemůže žalobce dostavit.

Soud zde však uvádí, že z přiložené kopie lékařské správy s razítkem a podpisem praktického lékaře ze dne 18. 11. 2014 vyplývá, že žalobce tento den se dostavil k praktickému lékaři, jehož sídlo je ve Zlíně, takže je nepochybné, že tento den musel do Zlína cestovat a musel tedy mít na cestu do Zlína a zpět do místa svého bydliště finanční prostředky. Nic mu ani nebránilo, když v uvedený den ve Zlíně byl, aby se z neúčasti na schůzce v rámci motivačního programu dostavil na úřad práce, omluvil se a případně v rámci IAP si dohodl další termín.

Nic takového však žalobce neučinil a nedostatek finančních prostředků, které zmiňuje v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí i v žalobě, rozhodně není vážným důvodem, tak jak je vymezen v § 5 písmena c zákona o zaměstnanosti.

Bylo tedy zcela jednoznačně prokázáno, že žalobce neposkytl součinnost při vypracování individuálního akčního plánu, ač je to jeho povinností stanovenou v § 33 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, přestože byl o této své povinnosti úřadem práce poučen a soud má proto za to, že úřad práce i žalovaný rozhodli správně, v souladu ust. § 30 odst. 2 písmena c/

zákona o zaměstnanosti a žalobce byl zákonným způsobem vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání.

To, že žalobce nesplnil svoji povinnost uloženou mu zákonem nebylo z žádných důvodů uvedených v § 5 písmena c zákona o zaměstnanosti. Jak soud již zdůraznil, tímto není nedostatek finančních prostředků.

S ohledem na shora uvedené soud tedy dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není a proto ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn v ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.

Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. listopadu 2016

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková